

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA – SUPREME COURT OF KOSOVO

Numri i lëndës: 2023:022902

Datë: 21.02.2025

Numri i dokumentit: 06880041

C-IV-13-2312

Ankuesi:

Sh M nga fshati M, Komuna e Vushtrrisë.

Kundër:

E paditura:

N.SH “Urata” me emrin e mëparshëm “Voçar”, e përfaqësuar nga Agjencia Kosovare e Privatizimit, rr. “Dritan Hoxha” nr. 55, Lakrishtë, Prishtinë.

Dhoma e Posaçme e Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet në lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (Dhoma e Posaçme), gjyqtarja Hajrie Shala, me datë 10 shkurt 2025, lëshon këtë:

A K T G J Y K I M

1.REFUZOHET si e pa bazuar ankesa dhe **VËRTETOHET** vendimi i Autoritetit të Likuidimit të AKP-së nr.PRN103-0601 i datës 18 shtator 2013, si i drejtë dhe i bazuar në ligj.

2.Secila palë i bartë shpenzimet e veta të procedurës.

Rrethanat faktike dhe procedurale

Me datë 16 tetor 2013, ankuesi ka ushtruar ankesë në Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovë (më tej “Dhoma e Posaçme”) kundër vendimit të Autoritetit të Likuidimit (më tutje AL) nr. PRN103-0601 i datës 18 shtator 2013, të cilët i janë refuzuar kërkesa për kompensim për pagat e pa paguara për periudhën 19 maj 1993 deri më 2001, në vlerë prej 11,194.00 euro nga N.SH “Urata” me emërin e mëparshëm “Voçar”, (në likuidim). Ankuesi në ankesë ka bërë një ndryshim të periudhës së kërkesës dhe vlerës të cilën e kërkon përkatësisht kërkon kompensimin e pagave të pa paguara si pasojë e ndërprerjes së parakohshme të marrdhënjës së punës – largimit me dhunë nga puna për periudhën 1993-1999 në shumë prej 23,880.00 euro. Duke shtuar se në bazë të Aktvendimit me numër 289 të datës 18 maj 1993 të lëshuar nga ana e organit të dhunëshëm të Republikës së Serbisë në mënyrë të dhunëshme është larguar nga puna në po të njejtën datë 18 maj 1993 pa bazë ligjore. Në mbështetje të ankesës ka bashkangjitur:

Kopjen e vendimit të kundërshtuar, Padinë e datës 04 dhjetor 2007 pranë Gjykatës Komunale në Prishtinë me objekt kontesti pagesë borxhi me vlerë të kontestit 2,3880 euro, Aktvendimin e Gjykatës Komunale në Prishtinë me numër C.nr.2830/07 të datës 12 mars 2012, Aktvendimin mbi udhëzimin e punëtorit në pushim me pagesë për shkak të tepricës teknologjike me numër 289 i datës 18 maj 1993, Kopjen e librezës së punës në emër të tij, Njoftimi për likuidim i datës 05 korrik 2007, Njoftim i përgjithshëm për ndërprerjen e marrdhënjës së punës i datës 08 gusht 2007.

Me datë 10 gusht 2018, e paditura AKP-ja ka parashtruar mbrojtje në ankesë, në të cilën pohoi se AKP e kundërshton në tërësi kërkesën e ankuesit duke theksuar se e njëjta nuk ka bazë ligjore dhe për të njëjtën nuk janë paraqitur as prova si dhe ka shtuar se një e drejtë e tillë është parashkruar në bazë të rregullave të drejtës civile pasi i njëjti vet ka dekaruar se marrdhënja e punës për të njëjtin ka përfunduar me datë 19 maj 1993. Duke shtuar se parashtruesi nuk ka theksuar se cilin nen e ka shkelur AL në marrjen e vendimit e rrjedhimisht vendimi nuk bie në kundërshtim me asnjë dispozitë ligjore dhe se ankesa është e parashkruar bazuar në nenin 608 të Ligjit për Punën e Bashkuar. Andaj ka kërkuar që kërkesëpadia e paditësit të refuzohet si e pa bazuar.

Arsyetimi ligjor

Ankesa e ankuesit refuzohet si e pabazuar.

Në bazë të nenit 2 par.4 dhe nenit 77 par.1 pika 1.1 të Ligjit Nr.06-L-086 të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejme Ligji për Dhomën e Posaçme), gjykata zbaton dispozitat procedurale të këtij ligji.

Në bazë të nenit 76 par.3 të Ligjit mbi Dhomën e Posaçme, në lidhje me nenin 399 të Ligjit për Procedurën Kontestimore, gjykata vlerëson se faktet që përmban ankesa nuk e vërtetojnë atë dhe merr Aktgjykim pa caktuar seancë dëgjimore.

Neni 42 par.2 e Ligjit për Dhomën e Posaçme, parashih se palët që pretendojnë një fakt apo ngjarje ka barrën e dëshmisë për të dëshmuar vërtetësinë e pretendimit të tillë, duke paraqitur parashtrësar apo duke paraqitur provat materiale (të dokumentuara, fizike dhe/ose dëshmuese), ndërsa par.3 parashih se palët që pretendojnë një fakt apo ngjarje ka mundësinë e arsyeshme për të paraqitur apo dorëzuar provat materiale për të mbështetur një pretendim të tillë, nëse palët e tilla dështojnë që të paraqesin apo dorëzojnë provat e tilla, atëherë vlerësohet se palët nuk kanë përmbushur barrën e dëshmisë lidhur me pretendimin e tillë.

Sipas nenit 7 të Ligjit për Procedurën Kontestimore, palët kanë për detyrë ti paraqesin të gjitha faktet mbi të cilat i mbështesin kërkesat e veta dhe të propozojnë prova me të cilat konstatohen faktet e tilla. Me fjalë të tjera, kushdo që thotë diçka duhet ta dëshmojë atë (*ei incumbit probatio qui dicit*).

Gjykata gjen se neni 608 i ligjit për Punën e Bashkuar (Gazeta Zyrtare nr. 53/76) në të cilin ishte mbështetur vendimi refuzues i AKP-së ishte shfuqizuar me Ligjin mbi Ndryshimet dhe Plotësimet e Ligjit mbi Ndërmarrjet (GZ 40/89) i cili ligj kishte hyrë në fuqi me 15 korrik 1989, konkretisht me nenin 74, i cili nen e plotëson Ligjin mbi Ndërmarrjet (GZ 77/88, (i cili kishte hyrë në fuqi me 01 janar 1989), konkretisht nenin 196 i cili qartësisht normon shfuqizimin e të gjitha dispozitave të Ligjit mbi Punën e Bashkuar, përveç dispozitave nga Kreu IV dhe Kreu i VI kaptina 2, dispozita e nenit 608 është e vendosur në Kreun e VI në kaptinën e 3, që do të thotë se është shfuqizuar me këtë ndryshim plotësim të ligjit. Ligji mbi Marrëdhënien e Punës i datës 14 prill 1989 dhe Ligji për të drejtat themelore nga marrëdhënia e punës i datës 28 shtator 1989, nuk kanë paraparë dispozita të veçanta lidhur me parashkrimin e kërkesave monetare që lindin nga marrëdhënia e punës, megjithatë kjo nuk do të thotë se instituti i parashkrimit për kërkesat monetare ka mbetur i pa mbuluar me dispozita të tjera ligjore.

Prandaj, shihet se parashkrimi për pagat e papaguara të kërkuara në këtë lëndë ishte i rregulluar me LMD-në (1978), i cili ishte ligj ende në fuqi në atë kohë. Vetëm në dhjetor 2012 ligji i aplikueshëm ndryshoi, por edhe LMD-ja ka mbajtur të njëjtin afat parashkrimi prej 3 vjetësh.

Në këtë rast gjykata gjen se, nuk është kontestues fakti se ankuesit ju është ndërprerë marrdhënja e punës me datë 19 maj 1993 gjë e cila deklarohet në ankesë edhe nga vet ankuesi, mirëpo kontestues ishte edhe fakti nëse të njëjtit i takonë ose jo e drejta në këtë kompensim, pasi e paditura me të drejtë është thirrur në parashkrim të kërkesës. Ankuesi së bashku me ankesë ka dorëzuar: Kopjen e vendimit të kundërshtuar, Padinë e datës 04 dhjetor 2007 pranë Gjykatës Komunale në Prishtinë me objekt kontesti pagesë borxhi me vlerë të kontestit 2,3880 euro, Aktvendimin e Gjykatës Komunale në Prishtinë me numër C.nr.2830/07 të datës 12 mars 2012, Aktvendimin mbi udhëzimin e punëtorit në pushim me pagesë për shkak të tepricës teknologjike me numër 289 i datës 18 maj 1993, Kopjen e librezës së punës në emër të tij, Njoftimi për likuidim i datës 05 korrik 2007, Njoftim i përgjithshëm për ndërprerjen e marrdhënjës së punës i datës 08 gusht 2007.

Nga kjo gjykata vjen në përfundim që parashtruesi i ankesës nuk i ka përmbushur kriteret themelore të ankesës. Me qene se i njëjti në ankesë ka deklaruar se të njëjtit i është ndërprerë marrdhënja e punës me datë 19 maj 1993 dhe me qene se kërkesa e të njëjtit ka të bëjë me paga të pa paguara për periudhën e viteve 1993-1999, gjykata vlerëson se një e drejtë e tillë nuk i takon ankuesit pasi i njëjti gjatë kësaj periudhe nuk ka ofruar shërbime punë për NSH-në, dhe shuma të cilën i njëjti e ka kërkuar nuk është e mbuluar me asnjë prove relevante për të marr vendim pozitiv në lidhje me këtë çështje juridike civile.

Po ashtu gjykata vlerësoj edhe pretendimet e të paditurës se edhe nëse një e drejtë e tillë ekziston e njëjta është prashkruar në bazë të dispozitave juridiko civile dhe gjeti se një pretendim i tillë është i drejtë dhe i bazuar në dispozita ligjore më saktësisht dukë u referuar nenit 37.4.1 të shtojcës së Ligjit nr.04/L-034 i cili përcakton “*Refuzohen kërkesat që janë të vjetërsuara sipas afatit të parashkrimit të përcaktuar me ligj në fuqi dhe kërkesat që nuk janë paraqitur në mënyrë të duhur dhe me kohë në gjykatën kompetente në këtë drejtim dhe nuk kanë të drejtë të marrin pjesë në asnjë shpërndarje nga procesi i likuidimit*”.

Gjykata gjen se, në mungesë të dëshmive, pretendimet e ankuesit lidhur me të drejtën e tij në pagat e pa paguara për periudhën 1993-1999 nuk janë të mbështetura në provat e nevojshme materiale, prandaj, pretendimet e ankuesit janë refuzuar si të pabazuara.

Andaj në bazë të të lartcekurave dhe në pajtim me nenet 54 par.1 dhe 74 par..4 të Ligjit për Dhomën e Posaçme u vendos si në dispozitiv të aktgjyqimit.

Taksat gjyqësore

Në bazë të nenit 62.3 të Ligjit për Dhomën e Posaçme, secila palë do t'i bart shpenzimet e veta procedurale. Ankuesi e ka bërë pagesën e taksës gjyqësore me datë 19 dhjetor 2024.

Këshilla juridike

Kundër këtij aktgjykimi mund të parashtrohet ankesë me shkrim tek Kolegji i Apelit i Dhomës së Posaçme brenda 15 ditësh nga data e pranimit. Ankesa duhet të parashtrohet në bazë të nenit 9 par.6 të Ligjit për Dhomën e Posaçme.

Gj y q t a r j a
Hajrie Shala